

POMIARY WYSOKOŚCIOWE – KĄT PIONOWY

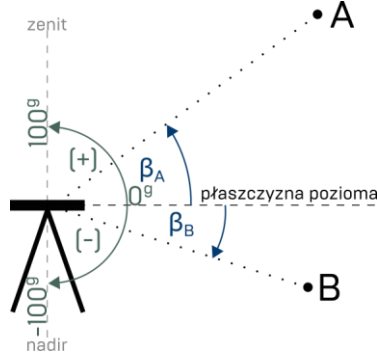
TEORIA

Definicje

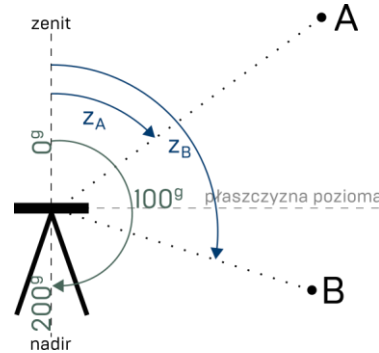
Rodzaje kątów mierzonych w płaszczyźnie pionowej

Ze względu na płaszczyznę odniesienia, w stosunku od której mierzony jest kąt w płaszczyźnie pionowej do danego kierunku na obiekt, wyróżnia się dwa rodzaje kątów pionowych.

Kiedy kąt zawarty jest między płaszczyzną poziomą a danym kierunkiem na obiekt mówimy o **kącie pionowym** β . Czyli jest on mierzony od płaszczyzny poziomej (luneta jest położona poziomo – wartość 0°) w górę (kąty dodatnie do wartości kąta prostego – luneta skierowana pionowo w górę, czyli 100°) i w dół (są to kąty ujemne do wartości ujemnego kąta prostego – luneta skierowana pionowo w dół, czyli -100°).

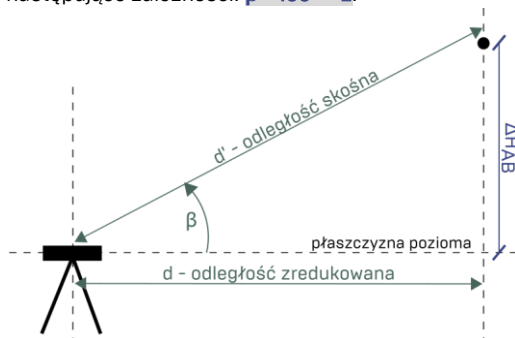
W przypadku gdy płaszczyzną odniesienia jest półprosta pionowa przechodząca przez wierzchołek kąta i skierowana do zenitu (nad instrumentem) i od niej wykonywany jest pomiar, mówimy wtedy o **kącie zenitalnym** z . Wartość zerową (0°) kąt przyjmuje, kiedy luneta instrumentu jest skierowana pionowo w górę, a kąt rośnie wraz z opadaniem lunety, aż do nadiru, czyli kiedy luneta jest skierowana pionowo w dół i określa wartość maksymalną – kąt półpełny (200°).

W instrumentach kąty pionowe są najczęściej oznaczane skrótem V (*ang. vertical*). Jednak, czy jest to kąt pionowy, czy zenitalny musimy sami określić poruszając lunetą w płaszczyźnie pionowej.

Zależności między kątami

Znając różnicę pomiędzy płaszczyznami odniesienia kąta pionowego i zenitalnego, można określić następujące zależności: $\beta = 100^\circ - z$.

Różnica wysokości

Przy znajomości poziomej (zredukowanej) odległości danego obiektu od wybranego stanowiska obserwacyjnego oraz kąta pionowego z tego stanowiska można w sposób rachunkowy bardzo łatwo obliczyć różnicę wysokości (**przewyższenie**) w następujący sposób:

$$\Delta H = d \cdot \operatorname{tg} \beta$$

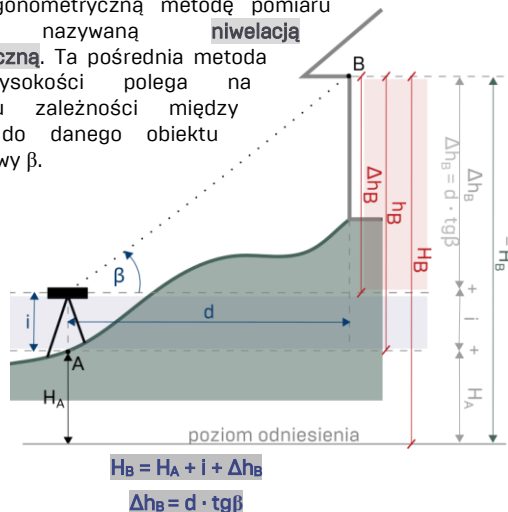
Dodatkowo znając odległość skośną możemy określić następujące zależności:

$$d = d' \cdot \cos \beta \quad d = \sqrt{d'^2 - \Delta H^2}$$

Trygonometryczny pomiar wysokości

Niwelacja trygonometryczna

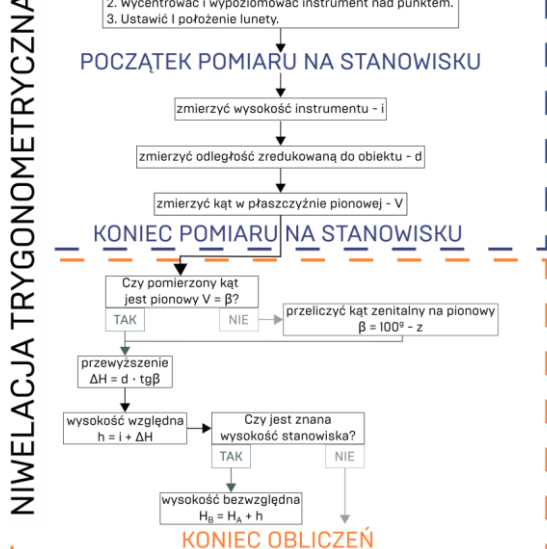
W praktyce inżynierskiej występuje nieraz potrzeba pomiaru wysokości obiektów istniejących w terenie, jak np. wysokości budynków, kominów itp. Do rozwiązania tego rodzaju zadań stosuje się tzw. trygonometryczną metodę pomiaru wysokości, nazywaną **niwelacją trygonometryczną**. Ta pośrednia metoda pomiaru wysokości polega na wykorzystaniu zależności między odległością do danego obiektu i kątem pionowym β .

Schemat niwelacji trygonometrycznej

PRACE POMIAROWE

PRACE RACHUNKOWE

PRAKTYKA

UZUPEŁNIĆ ZESZYT ĆWICZEŃ

ZADANIE 1

PRACE POMIAROWE - Niwelacja trygonometryczna

Wykonać pomiar kąta pionowego i odległości zredukowanych obiektu wysmukłego do obliczenia jego wysokości na podstawie niwelacji trygonometrycznej.

- ◊ Wykonać pomiar
 1. kątów pionowych (dwukrotnie celując – wartość ostateczna średnia z dwóch pomiarów),
 2. odległości zredukowanych (jeden raz),
 - * pomiaru wysokości znaku wysokościowego.
- ◊ Wykonać szkic sytuacji z naniesionymi wartościami z pomiaru.

Na stanowisku pomiarowym należy pomierzyć i zanotować:

- a. wysokość instrumentu – i (dokł. 0.001 m),
- b. wysokość stanowiska – H_{st} (dokł. 0.001 m),
- c. kąt pionowy/zenitalny na każdym z celów – β/z (dokł. 0.0001^g),
- d. odległość zredukowaną na każdym z celów – d (dokł. 0.001 m),
- e. wysokość lustra na każdym z celów – h_r (dokł. 0.01 m) /w przypadku pomiaru bez lustrowego $h_r = 0.00$ m/,
- * wysokość znaku wysokościowego – H_{RP} (dokł. 0.001 m).

ZADANIE 2

PRACE RACHUNKOWE - Obliczenie wysokości obiektu

Znając kąty pionowe i odległości zredukowane obliczyć wysokość obiektu wysmukłego metodą trygonometryczną.

Tok postępowania

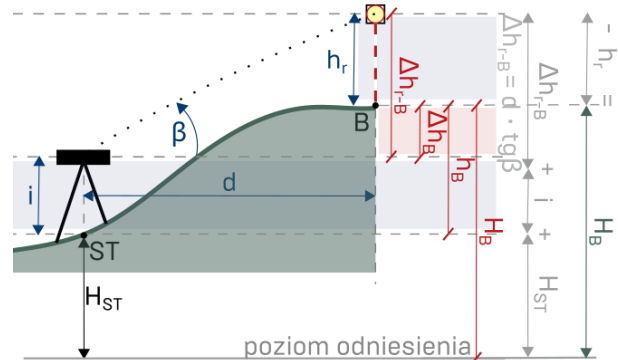
Przy obliczaniu samego wymiaru obiektu wysmukłego, wystarczy obliczyć przewyższenia dla dwóch punktów i je odjąć:

$$h_{AB} = \Delta h_A - \Delta h_B$$

przyjmując, że punkt od którego odejmujemy był usytuowany wyżej.

Wzory na przewyższenie:

- punkt pomierzony bez lustrowo $\Delta h = d \cdot \operatorname{tg} \beta$
- punkt pomierzony na lustro $\Delta h_B = d_B \cdot \operatorname{tg} \beta_B - h_r$

ZADANIE 3

PRACE RACHUNKOWE - Obliczenie wysokości bezwzględnej

Znając wysokość stanowiska obliczyć wysokość bezwzględną punktów obiektu wysmukłego.

Tok postępowania

Znając przewyższenia punktów - Δh i znając wysokość stanowiska H_{st} wyznaczamy wysokości bezwzględne punktów.

$$H_A = H_{st} + \Delta h_A$$

$$H_B = H_{st} + \Delta h_B$$

ZADANIE 4

PRACE RACHUNKOWE - Obliczenie wysokości bezwzględnej w nawiązaniu do znaku wysokościowego

Znając wysokość pomierzonego znaku wysokościowego obliczyć wysokość bezwzględną punktów obiektu wysmukłego.

Tok postępowania

1. Obliczyć wysokość stanowiska na podstawie wysokości znaku wysokościowego – należy odpowiednio przekształcić wzór

$$H_{RP} = H_{st} + i + d_{RP} \cdot \operatorname{tg} \beta_{RP} - h_r$$

2. Po obliczeniu wysokości stanowiska, obliczyć wysokości punktów obiektu wysmukłego.

$$H_A = H_{st} + \Delta h_A$$

$$H_B = H_{st} + \Delta h_B$$

ZALICZENIE TEMATU

minimum do wykonania	zadanie 1 (wykonanie pomiaru wysokości obiektu)	P	3.00
	zadanie 1 (wykonanie szkicu pomiaru obiektu)	G	
	zadanie 2 (obliczenie wysokości obiektu)	R	
podwyższenie oceny	zadanie 3 (obliczenie wysokości bezwzględnej)	R	+ 0.50
	* zadanie 1 (wykonanie pomiaru znaku wysokościowego)	P	+ 0.50
	* zadanie 4 (obliczenie wysokości bezwzględnej)	R	+ 1.00